

Vergaderjaar 1985–1986

19372

Wijziging van de Waarborgwet 1950 (Waarborgwet 1986)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. Voorstel van wet

Artikel I, onderdeel F, luidde als volgt:

Artikel 6. 1. Onze Minister van Economische Zaken kan vrijstelling verlenen van het bepaalde in artikel 5.

Het tweede en derde lid zijn ongewijzigd gebleven.

Artikel I, onderdeel K, onder 1, luidde als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Werken, welke niet zonder gevaar van beschadiging gestempeld kunnen worden, alsmede werken van bijzondere oudheidkundige of kunstzinnige waarde, mogen door de waarborginstelling, die het onderzoek verricht, van de verplichting tot stempeling worden vrijgesteld.

Artikel I, onderdeel L, onder 1, luidde als volgt:

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «van 's Rijkswegen» vervangen door: door een waarborginstelling; voorts wordt «die, welke verkeren in het geval bij het eerste lid van het vorig artikel voorzien» vervangen door: werken, die niet zonder gevaar van beschadiging gestempeld kunnen worden, en vervalt «met goedvinden der ambtenaren van de waarborg».

Artikel I, onderdeel O, onder 2, luidde als volgt:

2. In het tweede lid wordt «behoudens het in artikel 12 genoemde uitzonderingsgeval» vervangen door: «behoudens voor zover het werken betreft waarop artikel 11 of artikel 12, vierde lid van toepassing is,», wordt «de hoofdambtenaar van het kantoor van waarborg,» vervangen door: de waarborginstelling, aan welke, en wordt na «onmogelijk» ingevoegd: dan wel onnodig.

Artikel I, onderdeel T, onder 1, luidde als volgt:

1. In het eerste lid wordt «De essayeur» vervangen door: Een waarborginstelling, wordt «gewaarborgde gehalten» vervangen door: wettelijke gehalten en wordt «in tegenwoordigheid van de aanbieder» vervangen door: die werken; toegevoegd wordt een nieuwe zin, luidende: Dit moet geschieden in aanwezigheid van de aanbieder, tenzij deze te kennen heeft gegeven niet aanwezig te willen zijn.

Artikel I, onderdeel X, onder 2, luidde als volgt:

2. In het tweede lid wordt na «beroep» ingevoegd: «of bedrijf», wordt na «daarvan» ingevoegd: bij de waarborginstelling, bij welke hij de in het eerste lid bedoelde aangifte heeft

gedaan, en wordt «een gelijke aangifte» vervangen door: een ondertekende aangifte.

Artikel I, onderdeel LL, luidde als volgt:

Artikel 47 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «gewaarborgde gehalten» vervangen door: wettelijke gehalten, wordt «voorzien de ambtenaren van de waarborg» vervangen door: voorziet de betrokken waarborginstelling, en vervalt «, met goedvinden van die ambtenaren gekozen,».

Het tweede lid komt te luiden:

2. Het in het eerste lid bedoelde stempel draagt de naam van invoerteken.

3. Toegevoegd worden twee nieuwe leden, luidende:

3. Geen ondernemer mag een invoerteken aannemen, volkomen gelijk aan dat van een van zijn beroepsgenoten.

4. Tot het opslaan van het invoerteken moet de belanghebbende het stempel in bewaring geven aan de in artikel 47, eerste lid, bedoelde waarborginstelling.

Artikel I, onderdeel NN, luidde als volgt:

Artikel 48, eerste lid, vervalt, onder vernumming van het tweede en derde lid tot onderscheidenlijk eerste en tweede lid.

Artikel I, onderdeel SS, kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State gezonden, niet voor.

Artikel I, onderdeel SS (nieuw TT), luidde als volgt:

In artikel 67 wordt «Waarborgwet 1950» vervangen door: Waarborgwet 1985.

Artikel II kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State gezonden niet, voor.

II. Memorie van toelichting

I. ALGEMEEN, paragraaf 4

De eerste alinea kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State gezonden, niet voor.

De eerste (thans: tweede) alinea luidde als volgt:

Overeenkomstig het kabinetsbesluit van 19 oktober 1984 wordt in het voorliggende wetsontwerp geen wijziging gebracht in de verplichting tot waarborgen en wordt de uitvoering van de wet opgedragen aan een rechtspersoon, aan welke voor dat doel de nodige bevoegdheden worden toegekend. Aangezien het waarborgen vanuit overheidsoptiek strekt tot bevordering van ordelijk economische verkeer (eerlijkheid in de handel tussen ondernemers), alsmede een produktgarantie (consumentenbescherming) betekent en die aangelegenheden tot het terrein van de Minister van Economische Zaken behoren, zal deze voortaan de aangelegenheden met betrekking tot de Waarborgwet behartigen. In verband hiermee is ook de bevoegdheid tot het aanwijzen van private waarborginstituten en het uitoefenen van toezicht op de uitvoering van aan die instellingen opgedragen taken bij de Minister van Economische Zaken gelegd.

De zevende alinea (nieuw: achtste en negende alinea) luidde als volgt:

Een tweede mogelijkheid om in het kader van het waarborgen een zekere deregulering te bereiken, zou een toetreding van Nederland tot de Internationale Conventie tot het waarborgen van edelmetalen voorwerpen, de zogenaamde Conventie van Wenen zijn. Een

dergelijke toetreding zou betekenen dat edelmetalen voorwerpen uit bij de Conventie aangesloten landen, voor zover voorzien van een Conventiekeur, niet meer behoeven te worden gewaarborgd. Omgekeerd zouden in Nederland van een Conventiekeur voorziene voorwerpen vrije toegang tot de markt van andere aangesloten landen verkrijgen. Het ligt in het voornemen toetreding van Nederland tot de Conventie te bevorderen. Gezien de tijdsduur die realisering van dit voornemen met zich meebrengt, is met het indienen van het voorliggend wetsontwerp niet gewacht totdat deze toetreding zijn beslag heeft gekregen.

Paragraaf 8.

De derde alinea luidde als volgt: Als vestigingsplaats zullen door de op te richten waarborginstelling vooralsnog de lokaties Amsterdam, Arnhem en Rotterdam, met een dependance te Schoonhoven worden aangehouden.

De vijfde alinea luidde als volgt: Vanuit de Projectgroep privatisering waarborg is tevens overleg gevoerd met de Algemene Nederlandse Vereniging van Handelaars in Gebruikte, partij- en ongeregelde goederen, antiek en curiosa (Aneva) en de Vereniging van Handelaars in Oude Kunst en Antiek. In het wetsontwerp zijn verscheidene punten die in dit overleg naar voren kwamen verwerkt.

II. ARTIKELEN

De eerste alinea van onderdeel F luidde als volgt:

Het in dit onderdeel voorgestelde nieuwe artikel 6 geeft de mogelijkheid, bij ministeriële regeling vrijstelling te verlenen van de verplichting tot waarborgen. Het ligt in de bedoeling in deze regeling in de eerste plaats de voorwerpen op te nemen die zullen worden vrijgesteld in de door de Minister van Financiën op basis van artikel 48, eerste lid, zoals dat zal luiden nadat de Wet tarief van invoerrechten van 5 juni 1985 (Stb. 313) in werking is getreden, te geven voorschriften. Het gaat hier om voorwerpen voor persoonlijk gebruik van degenen die ze invoeren. Aan de vrijstelling van deze werken zal wel de beperking worden verbonden, dat deze slechts geldt totdat de goederen later in de handel worden gebracht. Dit voorschrift is thans vervat in artikel 49 van de wet. Men zie ook onderdeel O van artikel I.

De elfde alinea van onderdeel H luidde als volgt:

Artikel 7b laat een waarborginstelling de vrijheid, of zij één of meer kantoren wil vestigen (eerste lid). Als de instelling van die bevoegdheid gebruik maakt, kan zij desgewenst de werkzaamheden van ieder kantoor beperken tot een door haar vast te stellen gebied of categorie van werken (tweede lid). Wat dit laatste betreft kan men bij voorbeeld denken aan een speciaal kantoor voor geïmporteerde goederen, of aan een onderscheid naar soort edelmetaal. De FGZ is, zoals reeds in paragraaf 8 is vermeld, voornemens kantoren in Amsterdam, Arnhem en Rotterdam met een dependance in Schoonhoven, met een daarbij behorende gebiedsindeling aan te houden.

De eerste alinea van onderdeel K luidde als volgt:

In het eerste lid van artikel 11 wordt, naast de bestaande mogelijkheid voor werken die niet zonder gevaar voor beschadiging gestempeld kunnen worden, de mogelijkheid geopend om werken van bijzondere oudheidkundige en kunstzinnige waarde van stempeling vrij te stellen. In plaats van een stempel wordt dan het in het tweede lid bedoelde schriftelijke bewijs afgegeven. Reden van de hier voorgestelde uitzondering is, dat dergelijke voorwerpen door een keurmerk in hun waarde kunnen worden aangetast. De bepaling omtrent voorwerpen van bijzondere oudheidkundige waarde is met name van belang voor voorwerpen van voor 1813. Deze zullen immers veelal niet voorzien zijn van de vereiste stempelmerken (zie het in artikel I, onderdeel BB, voorgestelde artikel 30, derde lid). Het oordeel over de vraag of een voorwerp aan een van de criteria voldoet, is aan de waarborginstelling. Men zie in dit verband echter ook artikel I, onderdeel QQ, en de daarop gegeven toelichting. Evenals in de huidige praktijk, zal in de nieuwe situatie keuring elders dan ten kantore van een waarborginstelling kunnen plaatsvinden indien de aard van het werk en de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Met de daaraan verbonden extra kosten kan bij de tariefstelling ingevolge artikel 7c rekening worden gehouden.

Onderdeel O luidde als volgt:

De in dit onderdeel voorgestelde wijzigingen van het eerste en tweede lid zijn merendeels van technische aard.

De toevoeging van het woord «onnodig» maakt het mogelijk dat ook werken die van stenen en dergelijke zijn voorzien, tot het onderzoek worden toegelaten, indien dat naar het oordeel van de betrokken waarborginstelling geen problemen oplevert bij het onderzoek of de stempeling.

De *onderdelen LL en MM* luiden als volgt:

De voorgestelde wijziging in *artikel 47*, eerste lid, spreken voor zich.

Het nieuwe twee, derde en vierde lid van *artikel 47*, alsmede het nieuwe *artikel 47a*, treffen een regeling voor het invoerteken, welke overeenstemt met die van het meesterteken. Men zie *artikel I*, *onderdelen L en M*.

Onderdeel NN luidde als volgt:

Het eerste lid van *artikel 48*, zoals dat zal luiden nadat de Wet tarief van invoerrechten (Stb. 1985, 313) in werking is getreden, vervalt. De voorwerpen, welke worden opgenomen in de in het eerste lid bedoelde regeling van de Minister van Financiën, zullen na inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel worden opgenomen in de ministeriële regeling, bedoeld in *artikel 6* (men zie *artikel I*, *onderdeel F*, en de daarop gegeven toelichting).

De achtste alinea van *onderdeel QQ* kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

Onderdeel SS kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

Artikel II kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

